

almindelige Folkemening var for Dødsstraffens Affkaffelse, og han tilspøiede, at, forsaavidt dette Thing vedtog Dødsstraffens Affkaffelse, saae han deri et Beviis for Folkets Villie. Den samme Udtalelse er omtalt af det Medlem, der først idag havde Ordet. Jeg forudsætter, at det ærede Medlem saaledes ogsaa paa den anden Side vil indrømme, at, hvis Dødsstraffen vedtages, han da ogsaa deri seer, at den almindelige Folkvillie er for Dødsstraffens Beholdelse; imidlertid foreligger der vist ikke i Affstemningen her Noget, der kan afgive et aldeles sikkert Beviis for, hvorledes Stemningen i Folket i saa Henseende er; thi, som allerede omtalt, har dette Spørgsmaal vist ikke foreligget som Valgprogram paa nogen Valgtribune. Dersom imidlertid det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel) ikke kunde faae Dødsstraffen affkaffet, ønskede han, at de offentlige Henrettelser maatte affattes, idet han troede, at den Slags Henrettelser snarere fristede til Forbrydelser, end at de havde den modsatte Virkning. Da han nærmere vilde begrunde denne Mening, kom han til med meget stærke Farver at udmale de skrækkelige Scener, den skrækkelige Dødskamp, der undertiden foregaaer ved Henrettelser. Det forekommer mig netop, at, jo skrækkeligere saadanne Scener ere, desto mere Affstrækkende maae de have ved sig for dem, der see derpaa, jo mere Frygt maae de foraarsage for selv at komme i lignende skrækkelige Omstændigheder, og saaledes forekommer det mig, at netop de Grunde, han anførte for sin Mening, snarere talte imod den. Det er af det ærede Medlem bagved mig, nemlig for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casé) iforgaars blevet fremhævet, at Regjeringens Opgave var ikke alene at værne om Statens Sikkerhed, men ogsaa om Individets Sikkerhed, og den høitærede Justitsminister, som ogsaa havde Ordet iforgaars, udtalte som sin Mening, at man ikke maatte berøbe Statsmagten et Vaaben, som den har til at værne om Individets Sikkerhed. Nu synes jeg rigtignok, at det er en egen Sag, naar man paa den ene Side forlanger, at Regjeringen skal værne om Individets Sikkerhed, og man saa paa den anden Side vil borttage det Middel, som Regjeringen troer at behøve, for bedre at kunne

sykbestgjøre denne sin Opgave. Dermed synes det mig, at man paa en Maade tager et Ansvar fra Regjeringen og lægger det over paa Rigsbagen, hvilket jeg for mit Vedkommende ikke vil være med til. Det er blevet udtalt af dem, som have talt for Dødsstraffens Affkaffelse, at Dødsstraffen ikke staaer som en mere, men tværtimod snarere som en mindre affstrækkende Straf end livsvarig Fængselsstraf. Jeg troer nu, at det maa være Hovedsagen ved denne Sag, hvilken af de to Straffe der staaer som den meest affstrækkende, enten Dødsstraffen eller livsvarigt Fængsel, thi vi ere vist Alle enige om, at Straffen ikke er til saameget for Straffens Skyld, som for at staae som en truende Advarsel mod at begaae Forbrydelser. Jeg for mit Vedkommende har imidlertid den faste Overbeviisning, at i den almindelige Folkebevidsthed staaer Dødsstraffen som noget meget mere Affstrækkende end livsvarig Fængselsstraf, og i Henhold dertil kan jeg ikke være med til at affkaffe Dødsstraffen. Man har jo i Livet Tusinder af Exempler paa, hvorledes den Mennesket medfødt Naturdrift fører med sig — og det er godt, at det er saaledes, — at man fremfor Alt værner om Livet; man har jo ikke saa Exempler paa, hvorledes man underkaster sig de allerfærdeligste Operationer og gennemgaaer de allerstørste Lidelser for at beholde Livet; man har ikke saa Exempler paa, hvorledes Mange foretrække den allerukummerligste Tilværelse for Døden. Jeg troer iøvrigt, at de to ærede Medlemmer, som især bestemt have udtalt sig for Dødsstraffens Affkaffelse, nemlig det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallezen) og det ærede Medlem foran mig, Folkethingmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel), og saaledes været enige i deres Hovedbetragtning, have argumenteret paa en temmelig modsat Maade; thi, medens det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallezen) har meent, at Dødsstraffen ikke var saa affstrækkende som livsvarig Fængselsstraf, har netop det ærede Medlem foran mig (Suel) med stærke Farver, som jeg allerede har omtalt, afmalet de skrækkelige Dødskampe, som foregaae nu og da paa Retterstæderne. Det forekommer mig, at det af, hvad den ærede fidsnævnte Taler udtalte, maa fremgaae, at